

En aquests casos, no és exigible la notificació prèvia al Consell de Consumidors i Usuaris que preveu l'article 6.a), i és suficient que es requereixi la col·laboració de l'òrgan esmentat, a través del procediment que en cada cas s'acordi, per a la realització de les adaptacions necessàries per complir els requisits que exigeix aquest Reial decret.

Disposició final primera. Títol i habilitació competencial.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de l'article 149.1.1a, 6a, 8a i 21a de la Constitució i en execució del que disposa la disposició final vuitena de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic

Disposició final segona. Facultat d'aplicació.

Es faculta el president de l'Institut Nacional del Consum per adoptar les resolucions necessàries per a l'aplicació del que disposa aquest Reial decret, en particular les que possibilitin la gestió íntegra dels procediments que aquest preveu mitjançant la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques, d'acord amb el que preveu el Reial decret 263/1996, de 16 de febrer, pel qual es regula la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per l'Administració General de l'Estat, en la redacció que en fa el Reial decret 209/2003, de 21 de febrer, pel qual es regulen els registres i les notificacions telemàtiques, així com la utilització de mitjans telemàtics per a la substitució de l'aportació de certificats pels ciutadans, i disposicions concordants i complementàries.

Les resolucions del president de l'Institut Nacional del Consum a què es refereix el paràgraf precedent es publiquen en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 20 de febrer de 2004.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre de la Presidència,
JAVIER ARENAS BOCANEGRA

ANEXO



Denominació: distintiu públic de confiança en línia.

Construcció gràfica: una figura vertical constituïda per quatre rectangles iguals de 45 mm de base per 20,25 mm d'altura. Les mesures totals exteriors inclosos els quatre elements són 45 mm de base per 81 mm d'altura. El segon requadre conté una imatge mixta representativa de l'expressió abreujada de l'arrova i el logotip d'Arbitratge de Consum.

Els rectangles superior i inferior contenen els textos següents: el superior «Confianza en línea» i l'inferior «Prestador adherit», tots dos en majúscules. L'expressió «Prestador adherit» se substitueix per «Codi de conducta» quan el logotip sigui utilitzat per l'entitat promotora del Codi. El tercer requadre és un espai en blanc per situar-hi diferents logotips.

Tipografia: helvètica, en la seva versió normal amb un cos de lletra 22, interlínia sòlida i escala horitzontal 100.

Colors: taronja i negre. El primer, compost per: magenta 42%, groc 76% i el segon, negre base. El logotip descrit més amunt figura calat en blanc sobre el fons taronja.

Totes les línies que formen el conjunt són en color negre de 0,5 punts.

3633 REIAL DECRET 294/2004, de 20 de febrer, pel qual es modifica el Reial decret 1561/1995, de 21 de setembre, sobre jornades especials de treball, pel que fa al temps de treball en l'aviació civil. («BOE» 50, de 27-2-2004.)

Fent ús de les possibilitats que el Tractat de la Comunitat Europea reconeix al diàleg social, els interlocutors socials europeus del sector del transport aeri, l'Associació of European Airlines (AEA), l'European Transport Workers' Federation (ETF), l'European Cockpit Association (ECA), l'European Regions Airline Association (ERA) i la International Air Carrier Association (IACA), van signar el 22 de març de 2000 un Acord europeu sobre l'ordenació del temps de treball del personal de vol en l'aviació civil. Mesos després, el Consell de la Unió Europea va adoptar la Directiva 2000/79/CE, de 27 de novembre de 2000, l'objecte de la qual és donar aplicació a l'Acord esmentat.

La Directiva i l'Acord que s'hi inclou com a annex s'adrecen a millorar la seguretat i la salut del personal de vol en l'aviació civil, sector que comprèn no només l'activitat de transport aeri, sinó també els altres treballs aeris que per executar-los requereixen la utilització d'una aeronau.

Al costat d'això, la Directiva 2000/34/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 de juny de 2000, per la qual es modifica la Directiva 93/104/CE del Consell, relativa a determinats aspectes de l'ordenament del temps de treball, ha inclòs en l'àmbit d'aplicació de la Directiva esmentada determinats sectors i activitats anteriorment exclosos de la Directiva, entre aquests, el transport aeri. No obstant això, aquesta inclusió només és efectiva per al personal de terra relacionat amb el trànsit aeri, atès que al personal de vol li són aplicables les disposicions més específiques incloses a la Directiva 2000/79/CE.

Això suposa que la regulació del temps de treball dels treballadors de l'aviació civil, en l'àmbit comunitari, s'inclou en normes diferents en funció del col·lectiu de què es tracti: el personal de terra queda inclòs a la Direc-

tiva 2000/34/CE i el personal de vol, a la Directiva 2000/79/CE.

En el nostre dret el temps de treball en el transport aeri està regulat en el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, i en el Reial decret 1561/1995, de 21 de setembre, sobre jornades especials de treball, norma en la qual, a causa de les peculiaritats del treball en aquest sector, s'admet una ordenació més flexible de la jornada de treball i dels descansos que la prevista amb caràcter general per a la resta dels sectors, sense menyscar, en cap cas, de la necessària protecció de la salut i la seguretat d'aquests treballadors.

El Reial decret 1561/1995, de 21 de setembre, s'ocupa de manera conjunta, a la subsecció 4a de la secció 4a del capítol II, concretament a l'article 14, del temps de treball i descans tant del personal de vol com del de terra relacionat amb el trànsit aeri. Aquesta subsecció és aplicable a l'activitat de transport aeri i tan sols a altres treballs aeris quan desenvolupin efectivament activitats de transport aeri.

La regulació vigent del temps de treball del personal de terra inclosa a l'Estatut dels treballadors i al Reial decret 1561/1995, de 21 de setembre, satisfà el que estableix la Directiva 2000/34/CE. Per contra, la nova regulació comunitària relativa al personal de vol inclosa a la Directiva 2000/79/CE obliga a introduir modificacions en la legislació laboral espanyola per a una homologació correcta amb aquella.

La unitat de tractament que el Reial decret 1561/1995, de 21 de setembre, ha atorgat de manera tradicional al personal de vol i al de terra del transport aeri es conserva tan sols de manera parcial en la modificació incorporada per aquest Reial decret, ja que mentre els dos col·lectius continuen integrats a la mateixa subsecció, en canvi, ja no ho estan al mateix article, i s'ha optat per dedicar-ne un d'específic per a cada col·lectiu de treballadors, i que, pel que fa referència al personal de vol, incorpora les previsions incloses a la Directiva 2000/79/CE, la transposició de la qual al dret intern es porta a efecte amb aquest Reial decret.

D'aquesta manera, s'aconsegueix la incorporació fidel de la dita Directiva a l'ordenament jurídic espanyol, introduint en el Reial decret 1561/1995, de 21 de setembre, les modificacions necessàries, sense afectar la seva coherència interna i respectant definicions arrelades en la normativa en vigor en matèria de seguretat aèria.

Aquest Reial decret consta d'un article únic, una disposició addicional única, una disposició derogatòria única i una disposició final única.

Mitjançant l'article únic es modifica expressament el Reial decret 1561/1995, de 21 de setembre, en matèria de temps de treball en l'aviació civil, i es fa una nova redacció íntegra de la subsecció 4a de la secció 4a del capítol II. Les modificacions que s'incorporen afecten tant el títol com l'estructura i el contingut de la subsecció 4a. Així, d'una banda, la subsecció esmentada es passa a denominar «Transport i treballs aeris» per englobar totes les activitats relacionades amb l'aviació civil i no només les de transport, com passava fins ara. Quant a la seva estructura, ara es compon de dos articles, i el contingut també sofreix modificacions, encara que només referides al personal de vol i es concreten, bàsicament, en la limitació anual del temps de treball i del temps de vol, els dies lliures per gaudir anualment com a descans setmanal i festes laborals, així com determinats aspectes sobre organització i programació de les operacions de vol. També s'ha incorporat la definició dels conceptes necessaris per limitar adequadament els temps màxims de treball i de vol.

Al costat d'això, l'article únic afegeix una disposició addicional nova al Reial decret 1561/1995, de 21 de

setembre, la sisena, en què s'inclou un principi de coordinació i col·laboració en les actuacions de la Inspecció de Treball i Seguretat Social i de la Direcció General d'Aviació Civil, cadascuna dins l'àmbit de les seves competències, en relació amb els possibles incompliments del temps de treball i descans del personal aeronàutic.

Aquest Reial decret es completa amb una disposició addicional única que manté la vigència de normes preexistents en matèria de seguretat aèria quan no s'oposin al que disposa aquest Reial decret, una disposició derogatòria única que declara derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret i, finalment, una disposició final única, que reconeix facultats d'aplicació i desplegament de la norma als ministres coproponents.

En l'elaboració d'aquest Reial decret han estat consultades les organitzacions sindicals i empresarials més representatives.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de Treball i Afers Socials i de Foment, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 20 de febrer de 2004,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 1561/1995, de 21 de setembre, sobre jornades especials de treball.*

El Reial decret 1561/1995, de 21 de setembre, sobre jornades especials de treball, es modifica en els termes següents:

U. La subsecció 4a de la secció 4a del capítol II queda redactada en els termes següents:

«Subsecció 4a Transport i treballs aeris

Article 14. *Temps de treball i descans del personal de vol.*

1. Les disposicions comunes incloses als articles 8 i 9 d'aquest Reial decret són aplicables al personal de vol en l'aviació civil de conformitat amb el que disposa aquest article i de la manera que determinin els convenis col·lectius i la normativa en vigor en matèria de seguretat aèria.

2. Als efectes del que disposa aquest article, s'entén per:

a) Personal de vol: tots els membres de la tripulació d'una aeronau civil.

b) Temps de treball: qualsevol període durant el qual el personal de vol roman a la feina, a disposició de l'empresari i en exercici de la seva activitat o de les seves funcions.

c) Temps de vol: el temps total transcorregut des que una aeronau es comença a moure des del lloc on estava estacionada amb el propòsit d'enlairar-se fins que s'atura en acabar el vol al lloc d'estacionament i atura tots els motors.

3. El temps màxim de treball anual del personal de vol ha de ser de 2.000 hores, de les quals el temps de vol no pot excedir les 900 hores.

En aquest temps màxim s'inclouen els casos que, d'acord amb l'article 8, siguin conceptuables com a temps de presència i que es determinin en els convenis col·lectius.

Si no hi ha conveni col·lectiu, només s'hi han d'incloure els casos en què el personal de vol estigui a la disposició immediata de l'empresari, sense dur

a terme cap funció i en un lloc assenyalat per aquest, mentre espera que se li assigni qualsevol activitat.

El que estableixen els paràgrafs anteriors s'entén sense perjudici del que disposa l'article 8.

4. El personal de vol a què es refereix aquest article gaudeix d'un mínim de 96 dies lliures l'any, com a descans setmanal i festes laborals, dels quals almenys set s'han de gaudir cada mes. Durant aquests dies lliures, que se li han de notificar per endavant, el personal de vol no pot ser requerit per a cap servei o activitat.

Aquests dies lliures no computen a l'efecte del que preveu l'article 38 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

5. Mitjançant un conveni col·lectiu o, si no n'hi ha, per un acord entre l'empresa i els representants dels treballadors, el temps màxim de treball anual s'ha de repartir al llarg de l'any de la manera més uniforme possible.

6. Sempre que ho sol·licitin, les autoritats aeronàutiques i els òrgans competents en matèria d'aviació civil han de ser informats de les activitats programades del personal de vol.

7. El personal de vol ha de gaudir d'una avaluació gratuïta de la seva salut amb caràcter previ a la seva incorporació al treball i, posteriorment, a intervals regulars, en els termes de l'article 22 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, i de l'article 37.3 del Reglament dels serveis de prevenció, aprovat pel Reial decret 39/1997, de 17 de gener.

Si s'escau, el que disposa el paràgraf anterior s'entén complert amb la realització dels reconeixements mèdics periòdics exigits al personal de vol de les aeronaus civils per obtenir i mantenir la validesa de les seves llicències, habilitacions, autoritzacions o certificats, de conformitat amb el que estableixen les normes d'aviació civil reguladores d'aquests reconeixements.

Article 14 bis. *Temps de treball i descans del personal aeronàutic de terra.*

Les disposicions comunes incloses als articles 8 i 9 d'aquest Reial decret són aplicables al personal aeronàutic de terra de la manera que determinin els convenis col·lectius i la normativa en vigor.

D'aquesta manera es determina l'activitat laboral del personal aeronàutic de terra i el règim de descansos, amb respecte en tot cas del que disposa la normativa en vigor en matèria de seguretat aèria.»

Dos. S'introdueix una nova disposició addicional sisena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional sisena. *Incompliment del temps de treball i descans del personal aeronàutic.*

Quan la Inspecció de Treball i Seguretat Social en l'exercici de les seves funcions detecti que s'han produït incompliments de les disposicions relatives a les hores de treball o descans del personal aeronàutic que puguin afectar directament la seguretat de les operacions de vol o de la navegació aèria, ho ha de posar en coneixement de la Direcció General d'Aviació Civil als efectes oportuns.»

Disposició addicional única. *Subsistència de normes preexistents en matèria de seguretat aèria.*

La Circular operativa 16-B sobre limitacions de temps de vol, màxims d'activitat aèria i períodes mínims de descansos per a les tripulacions, aprovada per la Resolució de la Direcció General d'Aviació Civil de 28 de juliol de 1995, i el seu annex 1, aprovat per la Resolució de la Direcció General d'Aviació Civil de 28 de maig de 2001, continuen sent aplicables en el que no s'oposin al que disposa aquest Reial decret.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret.

Disposició final única. *Facultats d'aplicació i desplegament.*

Es faculta els ministres de Treball i Afers Socials i de Foment, en l'àmbit de les seves competències respectives, per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per desplegar i aplicar aquest Reial decret.

Madrid, 20 de febrer de 2004.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre de la Presidència,
JAVIER ARENAS BOCANEGRA

3636 *ORDRE PRE/473/2004, de 25 de febrer, per la qual es modifica l'annex I del Reial decret 1406/1989, de 10 de novembre, pel qual s'imposen limitacions a la comercialització i a l'ús de determinades substàncies i preparats perillosos (èter de pentabromodifenil, èter d'octabromodifenil). («BOE» 50, de 27-2-2004.)*

El Reial decret 1406/1989, de 10 de novembre, va establir una sèrie de limitacions a la comercialització i a l'ús de determinades substàncies i preparats perillosos i es va dictar d'acord amb la normativa de la Unió Europea que regula aquesta matèria. Aquesta la constitueixen la Directiva 76/769/CEE del Consell, de 27 de juliol, «relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres que limiten la comercialització i l'ús de determinades substàncies i preparats perillosos» i les seves posteriors modificacions i adaptacions al progrés tècnic.

El Reial decret esmentat ha experimentat nombroses modificacions a l'annex I, com a conseqüència de l'evolució de la normativa comunitària en la matèria i de la necessitat d'augmentar els nivells de protecció de la salut humana i del medi ambient.

L'annex I, part 1, del dit Reial decret inclou els diferents punts que es refereixen a determinades substàncies o preparats perillosos, i s'hi indiquen les limitacions que els afecten.

L'última inclusió de nous punts va ser la dels números 42 i 43, que es va aprovar per l'Ordre PRE/730/2003, de 25 de març, que va incorporar al nostre dret intern les directives 2002/45/CE i 2002/61/CE del Parlament Europeu i del Consell.